

VIDA PARROQUIAL

Del 16 al 23 de febrer 2020

* De dilluns a divendres un grup de voluntaris obren l'església de 10 a 12h del matí. Podem aprofitar-ho per fer una estona de pregària.

* **Confessions:** 30 minuts abans de les misses i sempre que algú ho demani.

* **Defuncions:** Preguem Déu per Matilde Sala Graupera (10 febrer) i per Mercè Coll Vda. Balius (14 febrer).

* **Vida Creixent:** Dijous 20 febrer a les 17h. trobada de Vida Creixent del grup Mare de Déu de Montserrat.

* **Necessitem voluntaris per obrir l'església:** Un grup de voluntaris ja s'encarreguen de mantenir oberta unes hores l'església del nostre poble. Però volem ampliar aquest horari per tal que estigui el màxim de temps obert. Si esteu interessats en aquest servei podeu dirigir-vos a la parròquia o bé trucant al tel. 619936023 (Joan).

* **Càritas:** L'atenció als usuaris de Càritas, els **dijous de 17h. a 19h.** a l'Avda. de les Monges, 44. Mireu d'arribar abans de les 18,45h.

* **Despatx Parroquial:** Dilluns i dimecres de 18h. a 21h.
Tel. 93 7926144 mail: santandreu473@arqbcn.cat
Web arxiprestat : arxiprestatdemataro.org

HORARI DE MISSES:

PARRÒQUIA: Diumenges i festes de precepte 11,30h. 20h. (castellà)

Dissabtes vespre i vigílies festius: 20h.

Laborables: Dilluns, dimarts, dijous i divendres a les 19h.

Dimecres a les 10h. (Capella Germans Franciscans).

ESGLÉSIA DE SANT PERE: Diumenges i Festius a les 13 h.

PARRÒQUIA SANT ANDREU DE LLAVANERES

16 de febrer 2020. Diumenge VI durant l'any. Cicle A. n° 7

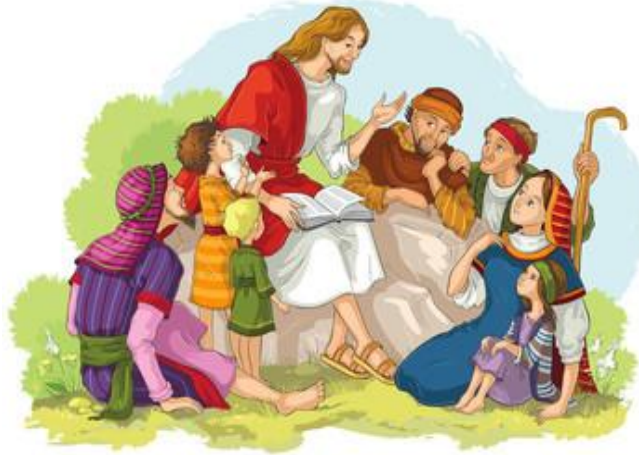
Lectures: Sir 15, 15-20 1Co 2, 6-10 Mt 5, 17-37

EL DO DE LA LLIBERTAT

Déu ens ha donat el do la llibertat, llibertat que, fins i tot, podem fer servir per al mal: Si tu vols, guardaràs els manaments: ets tu qui has de decidir si et mantindràs fidel, diu la primera lectura. Però evidentment això no vol dir que sigui igual el bé que el mal. La persona té al davant la vida i la mort: li donaran allò que voldrà. Escollir la vida o la mort té unes conseqüències molt diferents. Per això acaba dient: El Senyor no mana a ningú que faci el mal. Déu vol que fem servir la nostra llibertat per al bé. I Jesús a l'evangeli ens recorda la importància dels manaments: No penseu que jo vinc a desautoritzar els llibres de la Llei i els Profetes. No vinc a desautoritzar-los sinó a completar-los. I llavors passa revista als deu manaments però no per anul·lar-los sinó per a indicar unes exigències encara superiors.

Així no és suficient no matar, sinó que no ens hem d'enfadar, ni hem d'insultar els germans. I ni que et trobis ja a l'altar a punt de presentar l'ofrena, si allà et recordes que un teu germà té alguna cosa contra tu, deixa allà mateix la teva ofrena i vés primer a fer les paus amb ell. Més important que l'ofrena és fer la pau amb els germans.

No solament no s'han de trencar els juraments sinó que s'ha de dir senzillament sí quan és sí, no quan és no. Aquesta és la saviesa de la que parla Pau, una saviesa que no és del món present ni dels dirigents que estan a punt de ser destituïts però que té com a premi: Cap ull no ha vist mai, ni cap orella ha sentit, ni el cor de l'home somniava això que Déu té preparat per als qui l'estimen. Som lliures, sí, però l'únic camí que porta a la vida, a l'autèntica vida, és el camí d'exigència de Jesús que termina en una felicitat inimaginable.

Portem dos diumenges escoltant Jesús, a la muntanya. Hem escoltat les benaurances i la crida a ser sal i llum. La mirada del Pare sobre la vida i el que espera de cadascú de nosaltres. Seguim, avui, amb l'oferta de Jesús de no conformar-nos amb el ras i curt compliment d'obligacions.

Mn. Jaume Pedrós

ESCOLTAR JESÚS: CERCAR LA PLENITUD

És clar que necessitem lleis, criteris, normes, tradicions. Les necessitem. I cal observar-les.

Avui Jesús ens diu que no podem acontentar-nos amb el compliment literal de la llei. Que la nostra vida cristiana va més enllà. Ha d'anar més enllà. Hem d'anar més lluny... Hem d'anar més lluny i no podem conformar-nos amb el "no robo - no mato". No n'hi ha prou amb el "vaig tirant..." "No faig mal a ningú...". No és que estigui malament. És que no n'hi ha prou.

No n'hi ha prou amb una vida cristiana feta de la mediocritat dels mínims. Gris i plana. És més: ¿seria cristiana, una vida així? ¿Una vida que no és guiada per la força de l'amor? Jesús ve a omplir la nostra vida. Omplir-nos de vida. Obrir camí més enllà.

Ens convida a viure amb inquietud i amb iniciativa. A la recerca. Amb projecte. Amb el projecte del Regne empenyent-nos i tirant de nosaltres. Sempre més lluny. Sempre més enllà. Viure amb passió i apassionadament.

Amb el goig de saber que és Déu mateix qui crida. Qui crida a viure una vida així de plena.

En les relacions amb els altres. En els plantejaments que un mateix fa respecte de la bondat i l'honestat personal. Respecte a la responsabilitat i els compromisos que hem d'afrontar i no defugir. On sigui. En la família, en la professió, en el veïnatge. En tot.

Però jo us dic... que tant com fets concrets, importa l'estat del cor. Tan important és l'actitud com l'acció. Que hi ha, sí, una pregunta a fer-nos sobre la llei. I que els mínims els hem d'assolir. És clar, que sí. Però que no és aquesta la pregunta important, sobre si està permès, prohibit, obligat o indeterminat. Mirada ampla. La pregunta important és sobre el cor. La pregunta important és sobre el voler de Déu, Pare de tots. La seva voluntat. La pregunta important és sobre l'estimar. On em mena estimar com Ell ha estimat? On em porta, viure des de l'amor? Més enllà dels mínims.

Però jo us dic... que el que importa a la vida és estimar incondicionalment. I que això només s'hi arriba sortint d'un mateix. Servint. Mirant amb mirada cordial i servint els petits i els pobres. Donant-se. Sense subterfugis... ni lletra petita. Entregar-se. Paradoxalment, el buidament d'un mateix, omple de vida.

Sovint estem atents a molts discursos i moltes crides. Molts eslògans, tendències, referències i influències. Al que fa i diu "tothom".

Val la pena dirigir la nostra atenció a l'escolta de Jesús. És veritat que sonen moltes coses i moltes músiques. Però Ell ens diu ... que molt poques coses són de debò importants. Que és Déu Pare qui justifica les nostres persones i les nostres vides. Que som germans, i cridats a construir fraternitat i solidaritat. Que viure amb autenticitat és font de goig.

Josep Miquel Esteban, jesuïta

"No he vingut a desautoritzar sinó a completar"